

Mál nr. 428/2021**M og
V v/ Sjúkratryggingar****Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Upplýsingaskylda váttryggðs.****Gögn.**

Málskot móttakið 22.11.2021, ásamt fylgigögnum.
Bréf V dags. 21.12.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M sótti um sjúkratryggingu hjá V með beiðni dags. 14. nóvember 2012. Með tjonstilkynningu ódags. sótti M um bætur úr sjúkratryggingunni vegna alvarlegrar slitgigtar í höndum. Í tjonstilkynningunni kemur fram að einkenni sjúkdóms hafi komið fyrst fram þann 15. ágúst 2018 og að um sé að ræða sjúkdóm sem M hafi glímt við í mörg ár en hafi farið versnandi síðustu 2 ár. Í gögnum málsins er sjúkraskrá frá 20. júní 2008 til og með 5. desember 2012 og vottorð frá Heilsugæslunni Miðbæ dags. 22. september 2020 og 28. september 2021. V hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. 25. nóvember 2020 á þeim grundvelli að réttur til bóta úr sjúkratryggingu sé ekki til staðar þar sem grunur og merki um sjúkdóminn hafi komið fram fyrir töku tryggingarinnar.

M krefst bóta úr sjúkratryggingunni og telur að ekki sé rétt að hún hafi ekki vitað af gigtinni og að hún hafi svarað öllum spurningum rétt og í samræmi við bestu vitund. Það hafi ekki hvarflað að henni að slitbreytingar væru á einhvern hátt gigt enda hafði hún áður fengið neikvæða niðurstöðu um greiningu á gigt. M kveðst hafa hafi verið við góða heilsu andlega og líkamlega og keypt trygginguna í góðri trú. Þegar M svaraði spurningunum hafði hún aldrei verið með liðagigt, vöðva eða vefjagigt, fengið brjós-klos eða þursabit og bjó við enga stoðkerfissjúkdóma. Vísar M til 82. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga sem fjallar um upplýsingaskyldu váttryggingartaka um atvik sem hann veit, eða má vita, að hafi verulega þýðingu fyrir mat félagsins á áhættu. Að um sé að ræða undantekningu frá meginreglunni um frumkvæði váttryggingafélagsins um að óska eftir upplýsingum sem hafa þýðingu fyrir mat þess á áhættunni. M hafi ekki mátt vita að V óskaði eftir upplýsingum um slitgigt þegar hún svaraði spurningu 7.7. Það hafi ekki verið fyrr en árið 2014 sem slitgigt var staðfest hjá gigtarlækni.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur einsýnt að ekki sé fyrir hendi bótaréttur úr sjúkratryggingu M vegna veikindanna. Telur V að M hafi gefið rangar upplýsingar við töku tryggingar, nánar tiltekið á tryggingabeidninni. M hafi þannig vanrækt að gefa rétt og tæmandi svör við spurningum félagsins, nánar tiltekið spurningum í lið 7.2 þar sem spurt var hvort M hefði á undanförunum þremur árum verið fullkomlega heilsuhraust og vinnufær og svo lið 7.7 þar sem óskað var eftir svari við því hvort M hafi nú eða áður fengið vöðva/vefjagigt, haft verki í liðum eða baki, fengið brjós-klos, þursabit, liðagigt eða aðra stoðkerfissjúkdóma. Báðum þessum liðum varðandi M neitandi en V telur einsýnt að M var ekki fullkomlega heilsuhraust og að einkenni sjúkdómsins hafi sýnt einkenni áður en váttryggingin tók gildi. Telur V að hefðu réttar upplýsingar legið fyrir við töku tryggingarinnar hefði farið fram nánari skoðun og váttrygging verið gefin út með þeirri athugasemd að sjúkdómur sem M sækir um bætur úr tryggingunni vegna hefði verið undanskilinn. Réttar upplýsingar hefðu því haft verulega þýðingu við mat á áhættunni. Vísar V til ákvæðis 3.4 í skilmálum tryggingarinnar og 1. og 2. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýst um það hvort M hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína við tryggingatöku á þann hátt að það leiði til þess að bótaréttur falli niður sbr. 83. gr. um váttryggingarsamninga. Samkvæmt 1. mgr. 83. gr. laganna ber félagið ekki ábyrgð ef upplýsingaskylda er vanrækt með sviksamlegum hætti. Í sjúkraskrá kemur fram að M leitaði fyrst ráðlegginga frá lækni vegna liðverkja í símtali 15. september 2010, leitaði svo til læknis 27. september 2010 m.a með áhyggjur af gigt og verkja í fingurliðum og var send í blóðprufur. Blóðprufur komu eðlilegar út. Því næst leitaði M til heimilislæknis vegna einkenna frá höndum þann 26. október 2012 og var send í röntgenmyndatöku. Á myndunum sáust þó nokkrar slitbreytingar og fram kom að útlitið samsvaraði

slitgigt. Í sjúkraskrá kemur fram að læknir greindi M frá niðurstöðum rannsóknar í símtali þann 6. nóvember 2012 en engin frekari meðferð virðist hafa verið ákveðin í kjölfar þess og M ekki vísað til gigtarlæknis fyrr en í maí 2014. Ekki liggur því fyrir hvaða upplýsingar M fékk í símtalinu eftir að niðurstöður úr röntgenrannsókninni lágu fyrir þ.e hvort komið hafi eitthvað meira fram en að um slitbreytingar hafi verið að ræða. Það telst þannig ósannað að M hafi fyrir töku tryggingarinnar fengið greiningu á slitgigt í höndum. Að því virtu verður ekki talið að M hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína með sviksamlegum hætti. Þá kemur til skoðunar hvort skilyrði 2. mgr. 83. gr. laganna séu uppfyllt. Þar kemur fram að fella megi ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta ef váttryggingartaki eða váttryggður hafi ella vanrækt upplýsingaskyldu sína í þeim mæli að ekki telst óverulegt. Við mat á því verður að líta til 3. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga varðandi það hvaða viðmiða eigi að líta til. Í fyrsta lagi skal skoða hvaða þýðingu vanrækslan hafði fyrir mat V á áhættunni. V hefur vísað til þess að hefðu réttar upplýsingar legið fyrir við töku tryggingarinnar hefði farið fram nánari skoðun og váttrygging verið gefin út með þeirri athugasemd að slitgigt hefði verið undanskilin. Ekki hafa þó verið lögð fram gögn sem styðja þá afstöðu. Í öðru lagi varðandi mat á sök M verður að líta til þess að af fyrirliggjandi sjúkraskrá var M greind með slitbreytingar fyrir töku tryggingar en greining á slitgigt kom ekki fram fyrr en árið 2014 þegar M leitaði til gigtarlæknis. Einnig er ekkert í gögnum málsins sem bendir til þess að M hafi ekki verið fullkomlega heilsuhraust og vinnufær þegar hún sótti um trygginguna enda er það staðfest í læknisvottorði heimilislæknis dags. 28.09.2021. Í þriðja lagi verður að líta til þess með hvaða hætti váttryggingaratburður hefur orðið og til atvika að öðru leyti. Tilkynntur váttryggingaatburður tengist beint hinni meintu röngu upplýsingagjöf en eins og áður segir verður ekki talið sannað að M hafi búið yfir upplýsingum sem hún vanrækti að upplýsa um við töku tryggingarinnar hvorki af ásetningi né með verulegum hætti í skilningi 2. mgr. 83. gr. sbr. þau viðmið sem fram koma í 3. mgr. sömu greinar. Að öllu framangreindu virtu verður ekki talið að M hafi verulega vanrækt upplýsingaskyldu sína á þann hátt að fella megi niður ábyrgð V í heild eða að hluta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr sjúkratryggingu hjá V.

Reykjavík, 22. febrúar 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir